ALPTEKİN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

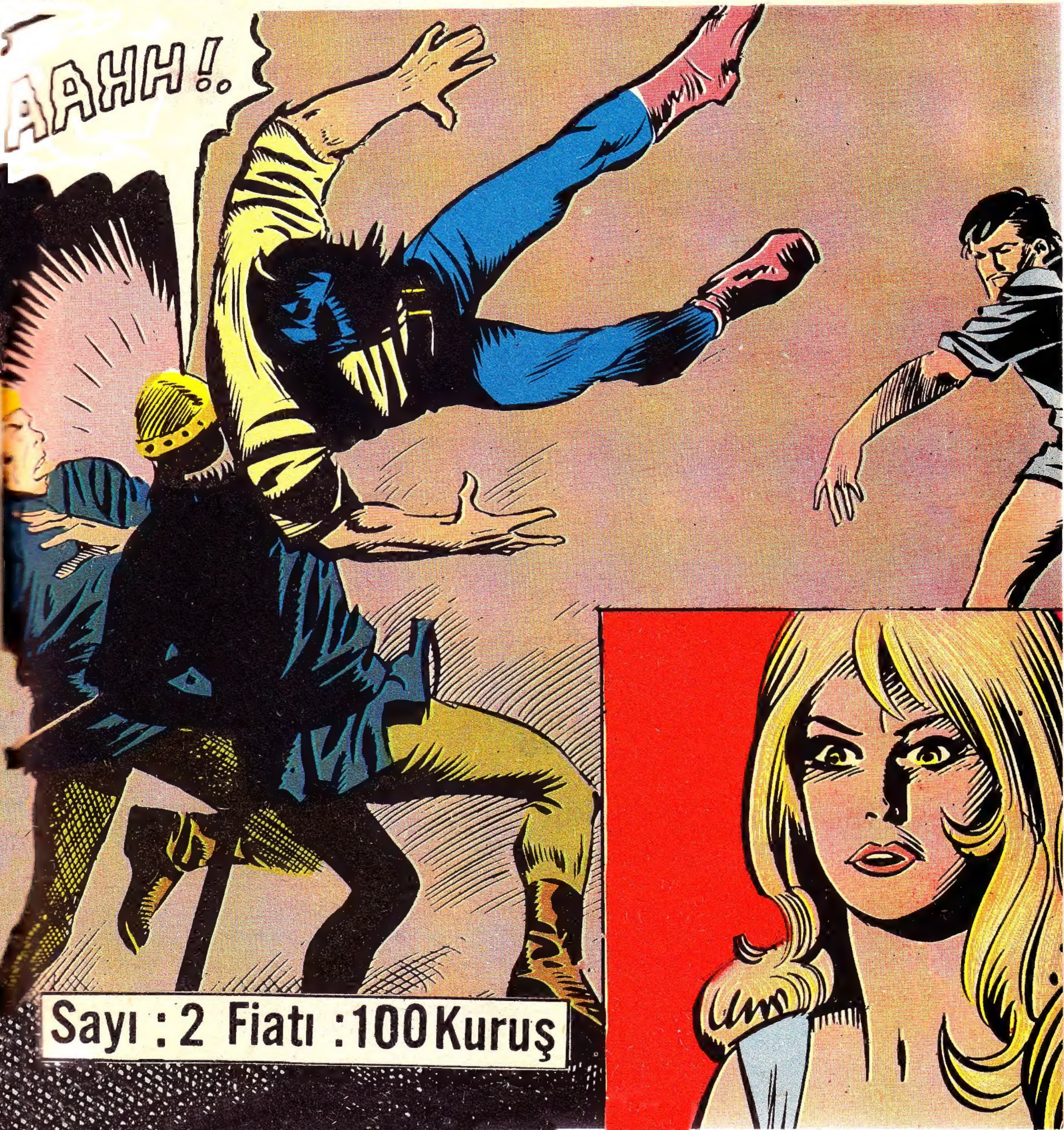

Sayı : 2 Fiatı : 100 Kuruş

MİZAH

- Yavaş çalışan bir ressam

MATEMATİK

İskoçya'da bir okulda öğretmen küçük Tom'a sordu :

-Farzedelim ki annen pasta yaptı. Onu sana, babana, kardeşine ve kendisine vermek için dörde bölmeye karar verdi. Tam o sırada kapı çalındı ve madam Aron içeri girdi. Şimdi pastayı kaç parçaya bölmesi gerekir annenin?

Çocuk :

-Böyle şey olmaz, diye cevap verdi. Annem misafiri görünce, pastayı hemen dolaba kaldırır.

BIKTIM ZATEN

Genç kız, kendisine evlenme teklifinde bulunan delikanlıya cevap verdi :

-Kabul, nasıl olsa hayatımın erkeğini beklemekten bıktım.

BİR DAHA YAPMAYIN !

Muzaffer komutan savaştan sonra birlikleri teftiş ediyordu. Bir bölüğün önünde durdu ve sordu.

-Siz savaşta ne yaptınız?

Askerler sırayla cevap verdiler.

-Bir kolumu kaybettim komutanım.

-Ben de bir bacağımı.

-Bir gözümü kaybettim.

Komutan hepsini dikkatle dinledi ve birden kükredi.

-Askerler, bir daha savaşta daha az unutkan olun ve bir şeyinizi kaybetmeyin.

OLMAZ

Beyefendi derin düşüncelere dalmıştı. Bir aralık başını kaldırıp, karısına seslendi :

-"İyice düşündüm, kararımı verdim. Ölünce cesedimi yaksınlar, tamam mı karıcığım?"

Karısı derhal itiraz etti :

-"Katiyen olmaz. Gene her tarafı toz içinde mi bırakmak istiyorsun?"

YAZISIZ!

(Amerikan karikatürü)

ALPTEKİN

Sayı : 2

19 Kasım 1968

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi : Bilge Şakrak. Mesul Müdür : Sabahattin Yılmaz.
Baskı : Duran Ofset Matbaası. Yayın Adresi : Cemal Nadir Sokak, Büyük Milâs Han, No: 102. İSTANBUL Tel : 27 69 97

BUNLARIN İŞİ TAMAM! ÇOKTAN GÖÇÜP GİTMİŞLER!
Kristin o sırada yattığı yerden hafifçe kıpırdanan genci görür...
BAKIN ŞU GALİBA YAŞIYOR BELKİ KURTARABİLİRİZ!
14
Kristin atından atlamış ve gencin başını sıcak kucağına almıştı...
ÇABUK GÖTÜRELİM. ZORLUKLA NEFES ALIYOR!
Yaklaşan Türk ordusuna bilgi toplamak amacıyla Viyana dolaylarında gezen Türk akıncılarından biri olan bu genç talihin bir cilvesi olarak girdiği şehirde muhasaranın kaderine tesir edecek en müthiş olaylarla karşılaşacak ve çocuk denecek yaşta nam salarak ALPTEKİN adını yıllarca Viyanalılara korkuyla andıracaktı...
Kuvvetli bünyesi sayesinde kısa zamanda iyileşen Alptekin ana dili gibi konuştuğu macarcasıyla kendisini Mohaç meydan muharebesinden sonra kaçıp köye yerleşmiş bir macar olarak tanıtmıştı...
KISA ZAMANDA İYİLEŞMENİZE ÇOK SEVİNDİM. BÜYÜK BİR TEHLİKE ATLATTINIZ!
SAYENİZDE EFENDİM. SİZ OLMASAYDINIZ ASLA KURTULAMAZDIM.

KULUNUZU HER ZİYARETİNİZ BENİM İÇİN AYRI BİR SEVİNÇ VESİLESİ OLUYOR PRENSES HAZRETLERİ!
15
Kristin güzel yeşil gözlerini Alpfekine dikmiş, onun gevezeliklerini tatlı gülümsemeyle dinliyordu
BU GENÇ PEK KÖYLÜYE BENZEMİYOR. GARİP BİR ALAYCI VE KÜSTAH HALİ VAR.. ÇOK DA YAKIŞIKLI
ABDULLAH TURHAN
ÇOK ASİL VE GÜZEL... ACABA BENİM TÜRK OLDUĞUMU BİLSE NE YAPAR...
BU SEFER SİZİN İÇİN PEK DE SEVİNÇ VERİCİ HABERLERİM YOK.
NE? YOKSA TÜRKLER VİYANA'YA MI GİRDİ?
ALLAH GÖSTERMESİN YARINDAN İTİBAREN NİŞANLIM FLİP GRAF'DAN SİLÂH DERSİ ALACAĞINIZI SÖYLEMEYE GELMİŞTİM.
EYVAH! DEMEK NİŞANLISINIZ? GERÇEKTEN KÖTÜ BİR HABER!
HEM BEN ÖYLE SİLÂH FİLAN GİBİ ŞEYLERDEN HOŞLANMAM ŞÖYLE ÇİÇEK TOPLAMAK GİBİ NİSBETEN DAHA TEHLİKESİ AZ BİR İŞ YOK MU?

NE KORKAKSİN! BAK NİŞANLIM FİLİP'İ SEYRET DE. BİRAZ İBRET AL!
HAYDİ! BAKINIP DURMA, GÖSTER HAMLENİ!
Filip Graf o sırada askerleri eğitmekteydi.. Fakat bu talimler Filip'in sert ve merhametsiz tutumu dolaysiyle askerlerde sevgi yerine korku ve nefret yaratmaktaydı...
Zavallı asker bir an tereddütten sonra elindeki kılıcıyla ileri fırladı...
YUH YABANİ! SANA BÖYLE Mİ GÖSTERDİM.!
AL BAKALIM! SERSEMLİĞİNİN CEZASI!
HING!
AMAN, ANSIZIN BİR TUHAF OLDUM. BU DELİKANLI ÇOK YAMAN!

Alptekin bütün itiraz ve direnmelerine rağmen ertesi sabah kendini apar topar eğitim alanında buldu...
17
HEY DELİKANLI, HAYDİ DAVRAN BAKALIM. TÜRKLER YAKLAŞMAKTA.. SEN ÇELİK ÇOMAK MI OYNAYACAKSIN ?
ELİMDEN GELENİ YAPMAĞA ÇALIŞACAĞIM. HİDDET BUYURMAYIN SAYIN PRENS!
BU ADAMLAR BENİ KÖYLÜ SANIYOR. SİLÂH KULLANMASINI BİLDİĞİMİ ANLAMAMALILAR...
Alptekin gözü kapalı delip geçeceği hedefe acemice bir ok gönderdi...
BOYUNDAN UTAN SERSEM HERİF!
BAK, OK BÖYLE ATILIR!..
VAY CANINA, NASIL DA VURDUNUZ?.. BU BİR MUCİZE

BÖYLE SERSEMLERE LAF ANLATMAKTAN DİLİM DAMAĞIM KURUDU. GİDİP BİR ŞEY İÇEYİM!
Kristin gülmesini zor tutarak Alptekin'in yardımına koşar...
BAK, ŞU KOLUNU DÜZ TUT. ELİN TİTREMESİN!
AMMA DİK VE SERT GÖĞÜSLERİ VAR... DUR ŞU BİZİM KAHRAMANA BİR OYUN OYNAYAYIM!
Alptekin'in aniden nişanlayıp şimşek hızıyla gönderdiği ok şarap dolu destiyi patlatıp geçer..
KİM YAPTI BUNU!
SİNİRLENMEYİN... BİR KAZA OLDU..... BENİ DÖVECEK MİSİN YOKSA... YAZIK DEĞİL Mİ ?
SENİ EŞŞEK SENİ DİKKATSİZLİĞİNİ PAHALI ÖDEYECEKSİN!
AVUCUM KAŞINMAYA BAŞLADI!..

19
Kafasından aşağı boca olan şarabın tesiriyle keçileri kaçıran Graf olanca gücüyle Alptekin'in yakasına yapışmış haykırıyordu...
KÖR NIŞANCILIĞINLA, YA O DESTİ YERİNE KAFAMI KIRSAYDIN NE OLACAKTI ?
ÇOK TUHAF... GRAF OLANCA GÜCÜYLE SARSMASINA RAĞMEN BİZİM ACEMİ KAHRAMAN YERİNDEN OYNAMADI..!
GRAF, BIRAK LÜTFEN..!
SAĞOL KURTARICI MELEK!
Graf biraz da Alptekin'in yalçın kaya gibi duruşundan ürkmüş, Kristin'in karışmasını bahane edip Alptekin'i bırakmıştı...
AH, KRİSTİN !... SEN OLMASAN ....
Tam o sırada avluda büyük bir şamata kopmuş yer yer küfürler naralar birbirini kovalıyordu...
BU SESLER DE NE ? NE OLUYOR?
BIRAKIN DOMUZ ENCİKLERİ, AH ŞU BOYNUMDAKİ TASMADAN BİR KURTUL...
ABDULLAH TURHAN
Bir sürü asker boynuna kement taktıkları bir babayiğiti yaka paça Prens Graf'ın karşısına getirdiler

BU DAVETSİZ MİSAFİR DE NERDEN ÇIKTI BÖYLE ?
BURÇLARIN ALTINDAKİ LÂĞIMDAN GİRERKEN ELE GEÇİRDİK!..
AŞAĞI YUKARI BİR BÖLÜK ASKERİ HAKLADI. KEMENT ATIP GÜÇ BELÂ YERE YIKTIK!
VAYCANINA! BU BABAYİĞİT ÖNEMLİ BİRİ OLMALI!
20
ŞEHRE GİZLİCE GİRERKEN YAKALANMIŞ.. ÖNEMLİ BİR GÖREVİ OLSA GEREK!
KANLI KULEYE GÖTÜRÜN ONU! ŞEHRE GİRMEKTEKİ AMACI NEYSE BU AKŞAM ÖĞRENİRİZ!
SENİN YEDİ CEDDİN BİR ARAYA GELSE BİR KELİME ALAMAZ...
HA HA, HA! GECE GÖRÜŞÜRÜZ. KONUŞMAK İÇİN CAN ATACAKSIN.. CELLAT İGOR'DAN ÇEKECEĞİN VAR!
Graf'ın pişmiş kelle gibi kendinden emin sırıtması Alptekin'in pek hoşuna gitmemişti...
BU HERİF KENDİNDEN PEK EMİN GÖRÜNÜYOR.. BU İŞTE BİR BİT YENİĞİ VAR...

O gece el ayak çekildikten bir iki saat sonra Alptekin yerinden doğrulur...
BAKALIM ŞU KANLI KULE DENEN İŞKENCE ODASINI NASIL BULACAĞIZ.. HERHALDE YARDIM EDECEK BİR ENAYİ ÇIKAR!
Sabah esir düşen Türk'ü kurtarmak ümidiyle giyinmeye başlar...
Gecenin sessiz karanlığında bir gölge, hayalet gibi koridorlardan süzülmekteydi...
HAH İŞTE, BİR NÖBETÇİ... ALLAHTAN BU HERİFLERİ BURALARA DİKİYORLAR. YOKSA KİMDEN YOL SORUP ÖĞRENECEĞİM.
GEL BAKALIM AHBAB, ŞÖYLE SENİNLE BAŞBAŞA KONUŞALIM BİRAZ...
21

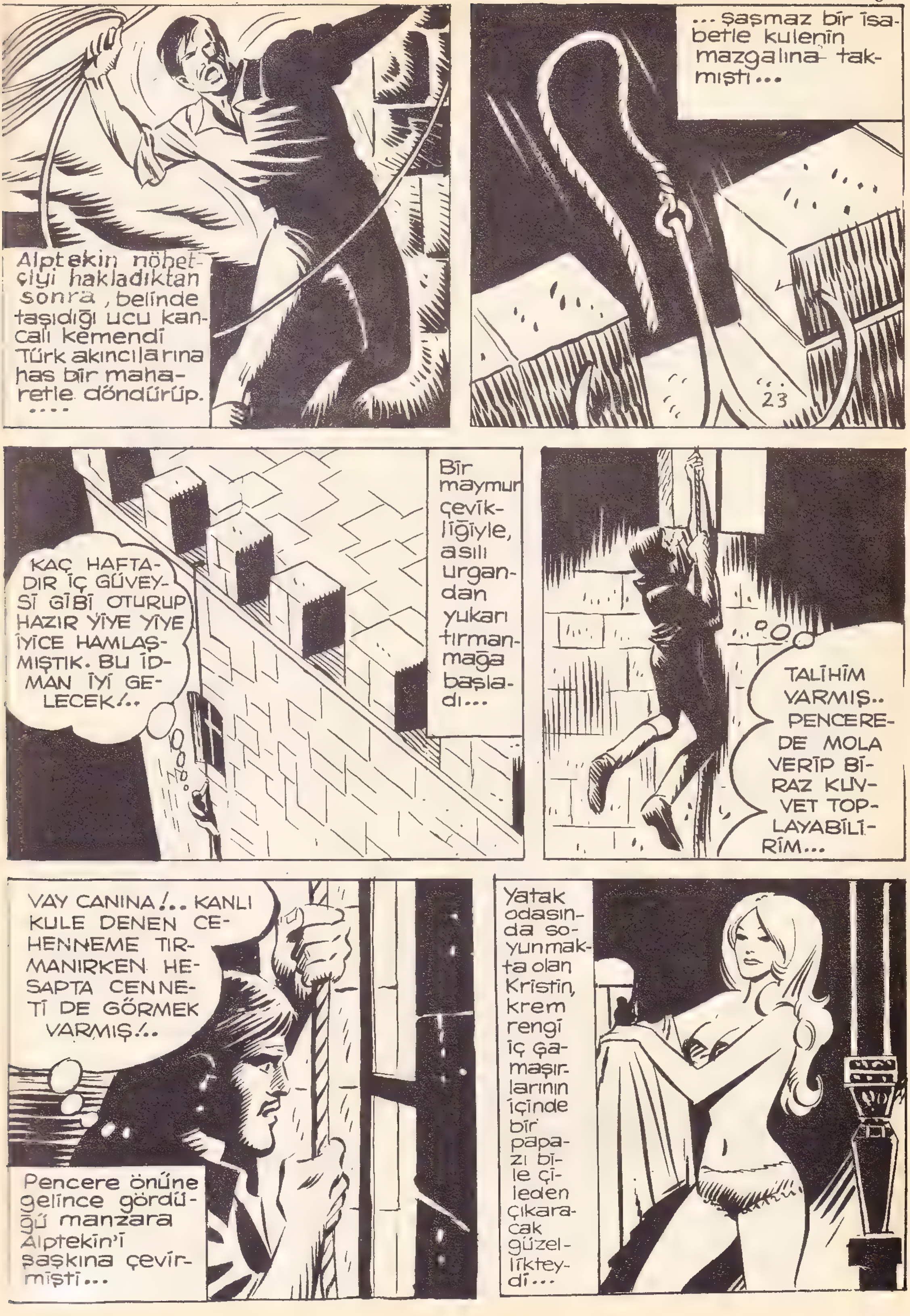
Alptekin nöbetçiyi hakladıktan sonra , belinde taşıdığı ucu kancalı kemendi Türk akıncılarına has bir maharetle döndürüp. ....
... şaşmaz bir isabetle kulenin mazgalına takmıştı...
23
KAÇ HAFTADIR İÇ GÜVEYSİ GİBİ OTURUP HAZIR YİYE YİYE İYİCE HAMLAŞMIŞTIK. BU İDMAN İYİ GELECEK!..
Bir maymun çevikliğiyle, asılı urgandan yukarı tırmanmağa başladı...
TALİHİM VARMIŞ.. PENCEREDE MOLA VERİP BİRAZ KUVVET TOPLAYABİLİRİM...
VAY CANINA!.. KANLI KULE DENEN CEHENNEME TIRMANIRKEN HESAPTA CENNETİ DE GÖRMEK VARMIŞ!..
Pencere önüne gelince gördüğü manzara Alptekin'i şaşkına çevirmişti...
Yatak odasında soyunmakta olan Kristin, krem rengi iç çamaşırlarının içinde bir papazı bile çileden çıkaracak güzellikteydi...

25
Alptekin, Kristin'in eşsiz güzelliğinden kendini zorlukla sıyırmış, bilinmez tehlikelere doğru tırmanmağa başlamıştı...
Nöbetçilere görünmeden güçlükle mazgala vardı...
ALLAH VERE DE BURADA KUYRUĞU ELE VERİP ISLAK FARE GİBİ YAKALANMASAK!
AYAK SESLERİ DUYUYORUM. GALİBA GELEN VAR!..
Koridorun başından Şatonun celladı İgor belirdi...
TAHMİNİM DOĞRUYMUŞ. BU GELEN İGOR OLMALI..
Cellat önde Alptekin arkada bir müddet gittiler...
ONU TAKİP EDERSEM BENİ ESİR TÜRK'ÜN KAPALI BULUNDUĞU ODAYA GÖTÜRÜR...
- ABDULLAH TURHAN -
Alptekin, celladı sessizce takip ederken birden aklına parlak bir fikir geldi...
NEYE OLMASIN ?

O sırada işkence odasında Graf sırıtık bir çehreyle eli belinde alay ediyordu...
DAĞ AYISI, BİRAZDAN BURNUNA HALKA TAKIP SENİ VİYANA SOKAKLARINDA OYNATACAĞIZ!
26
Bu küstahça sözler koca babayiğitin ağrına gitti ve...
ABDULLAH TURHAN
TUH!. MAYMUN SURATLI HERİF! VİYANALI'LARA İLLE BİR AYI LÂZIMSA SEN BABANI GEZDİR!
Esir düşmüş bağlı ve müdafaasız bir adamdan böylesine ağır bir hakareti beklemeyen Graf...
Bir anda bütün soğukkanlılığını kaybederek kılıcını çekti...

Tam kılıcıyla Türkü biçecekken tok bir ses duyuldu...
KENDİNİZE GELİN PRENS HAZRETLERİ!
KÜSTAHLIĞINI HAYATINLA ÖDEYECEKSİN!
27
Bu sakin ama, tüyleri diken diken eden boğuk ses Grafin ölüm darbesinin önüne geçti...
KİM O?
Beliren dev gibi bir silüet bütün kapıyı kaplamıştı...
ABDULLAH TURHAN
İGOR SEN MİSİN ?!
BU ADAMIN ÖLMEDEN KONUŞMASI GEREK. SİZ ONU BANA BIRAKIN!
BU AYI BANA YAPTIĞI HAKARETİN CEZASINI ÇEKMELİ!

ONU BÜTÜN ETLERİNİ LİME LİME AYRILINCAYA KADAR KAMÇILA AMA ÖLÜMÜ BENİM ELİMDE OLMALI!
28
Maskenin deliklerinden gözüken gözlerdeki soğuk kin, bir anda odayı buz gibi dondurdu...
Herkes nefesini tutmuş ve yükselen kırbacı izlerken...
Hüküm süren korkunç sessizlik bizim babayiğitin bile alnında bulgur gibi terlerin belirmesine sebeb olmuştu...
Birden şırak diye bir patlama bu sessizliği bozdu. Kamçı bir anda GRAF'IN SURATINA dolandı...

DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

ROMAN

2

Jean yirmibeş yaşını geçtiği halde Patron'un Kızıl Kanat'ta alıkoyduğu nadir kimselerdendi. Büyük Patron yirmibeşine gelenlerin geleceğini temin edip her birine birer iş bulduktan sonra Kızıl Kanat'a yaptıkları yardımlar için teşekkür ederdi. Ama artık dövüşmelerini istemezdi. Jean'a gelince onu Avrupa'daki Gençlik Kolunu idare etmekle görevlendirmişti.

Böylece Jean Büyük Patronla devamlı temas halindeydi. Fakat dikkatli davranmaları gerektiği için birbirlerini mümkün olduğu kadar az görüyorlardı. Altı yıl içinde her [illegible] mışlar ve mektuplaşmışlardı ama anc[illegible] kere yüzyüze gelmişlerdi.

Kızıl Kanat'ın iki lideri Yazı odasının köşesindeki iki koltuğa kömüldüler. Aynı tütünle pipolarını doldururken Büyük Patron :

-Bana önemli ve acele bir haber göndermiştin dedi.

-Evet... Bununla beraber şimdilik pek emin değilim. Kontrol edilmesi imkânsız olaylar... Şüpheler... Ama öylesine muazzam bi[illegible] veriyor ki...

Büyük Patron'un ne[illegible] kaçtı. Çakmağını çakarken:

-Ortadan kaybolan gençler... Esrarengiz şekilde ahlâk değiştiren ve namuslu gençlerken birden bire haydut kesilenler... Nedeni anlaşılmadan batan gemiler... Faili meçhul hırsızlıklar ki bunları şaşkın gözlü gençlerin yaptığı, sonra da iz bırakmadan esrarengiz şekilde kaybolduklarını bildiğimiz bu havadisleri mi vereceksin bana? dedi.

Jean başını salladı ve:

-Bunları duyduğundan [illegible]

emindim zaten, diye cevap verdi.

-Bu gibi olaylar dünyanın her tarafında vardır dostum. Enterpol deli oluyor. Sen Avrupadakileri biliyorsun ben ise bütün Dünyada olanları...

-Dinle, gençlerden biri kaybolmadan önce bizim Kızıl Kanat üyelerinden biriyle arkadaşmış. Ona çok garip tekliflerde bulunuyormuş. Meselâ : "Hepiniz hayvansınız..." diyormuş."Yakında üstün bir ırkın diktası altına gireceksiniz. Bizim esirimiz olacaksınız. Herkes ya bize boyun eğip işimize yarayacak ya da ölecek.

Büyük Patron piposundan bir kaç nefes çekti ve istemiye istemiye,

-Buna benzer raporlar Manila'dan, Johanesbourg'dan, Kolombo'dan, Yokohama'dan, Sidney'den de geldi. Görünüşe göre bu hareketler Dünyaya yayılmış...

-Gangsterler gibi. Hem de bu teşkilâtın bir de adı var biliyor musun?

Büyük Patron :

-Bana söylediler , diye başını salladı. Betelgöz Yıldızı.

Jean dayanamayarak :

-İyi ama bunu kim idare ediyor? diye gürledi. Dünyanın bütün gençlerini etkiliyerek onları üstün bir ırk olduklarına inandıran, ahlâklarını bozup onları azılı birer gangster yapan bu adam kim? Nasıl oluyor da bu kadar güçlü olabiliyor?

Büyük Patron ağır ağır:

-Galiba bunu yakında öğreneceğim , dedi. Kızıl Kanat'ın Rio de Janeiro teşkilâtının başkanı Pedro İbanez adı geçen teşkilâtla ilişkikurdu. Şimdilik önemli ilgi çekici bir durum yok... Ama tekliflerimi kabul etmesini bildirdim. Böylece aralarına girmekle ne olduklarını öğrenebiliriz...

O sırada kapı açıldı ve genç sekreter içeri girerek Patronun sözünü kesti :

-Patron, Rio de Janeiro'dan Pepe Figeras, ekip şefleri Pedro İbanez'in izlediği adamlar tarafından kaçırıldığını bildirdi, dedi.

Pedro Kopakabana plajında tembel tembel gerindi. Lâcivert mayosu karnını bile örtmüyordu. Vücut kasları teninden dışarı fırlayacakmış gibi geriliyordu.

Pedro Büyük Patron'un yanına girmeden onüç yaşına girmişti. O güne kadar ufak tefek hırsızlıklarla geçinen bir çocuktu. O gün de Reo de Janeiro limanında iri yarı sarışın bir adamın portföyünü çalmak istemişti. Ama birden kolundan yakalandığını ve kaldırıldığını hissetti. Aynı zamanda bir ses ağır ağır :

-Su aygırına inci dizdirmeğe kalksan ancak bu kadar beceriksizlik ederdi, demişti.

Pedro , polise vermesin diye adama oyun oynamağa kalkmıştı ama beriki çocukla alay ederek onu kendi oteline götürmüştü.

İşte Pedro'nun Kızıl Kanat'a girişi böyle başlamıştı. Judo, karate ve daha birçok değişik oyunlar öğrendi. Şimdi onaltı yaşında bir delikanlı olmuştu. Fakat bu lâcivert mayolu yakışıklı gencin uçak kullandığını, köprü uçurmanın özelliklerini, psikolojiden gizli savaşlara, en usta bir casus kadar yasak bilgileri bulup çıkarmağa kadar her şeyi becerebildiğini kim tahmin ederdi?

Bunları elde etmek için çok sıkı çalışması gerekti. Ama Büyük Patron'un güvenini kazanan bir kimse yük beygiri gibi en ağır şartlarla çalışmaktan çekinmez ve Patron'un gözüne girmek için başarıdan başarıya koşmağa çalışırdı.

Bununla beraber Pedro İbanez plâjda güneşlenirken son derece ümitsizdi. Birden silkindi. Eski derisini atmağa çalışan yılana benziyordu.

son zamanlarda işler yolunda gitmiyordu.

Gerçi hâlâ "favela" da oturuyordu. Hani şu Rio'nun dış mahallelerindeki tahtadan gecekondularda. Fakir halkın kaynaştığı, her tarafında yoksulluğun aktığı büyük şehire doğru sokakların kokusu yayıldığı bu mahalle, onun mahallesiydi. Kendini buralarda rahat hissediyordu. Kızıl Kanat için burada çalışıyor, yardımcılarını burada buluyordu.

Devamı var

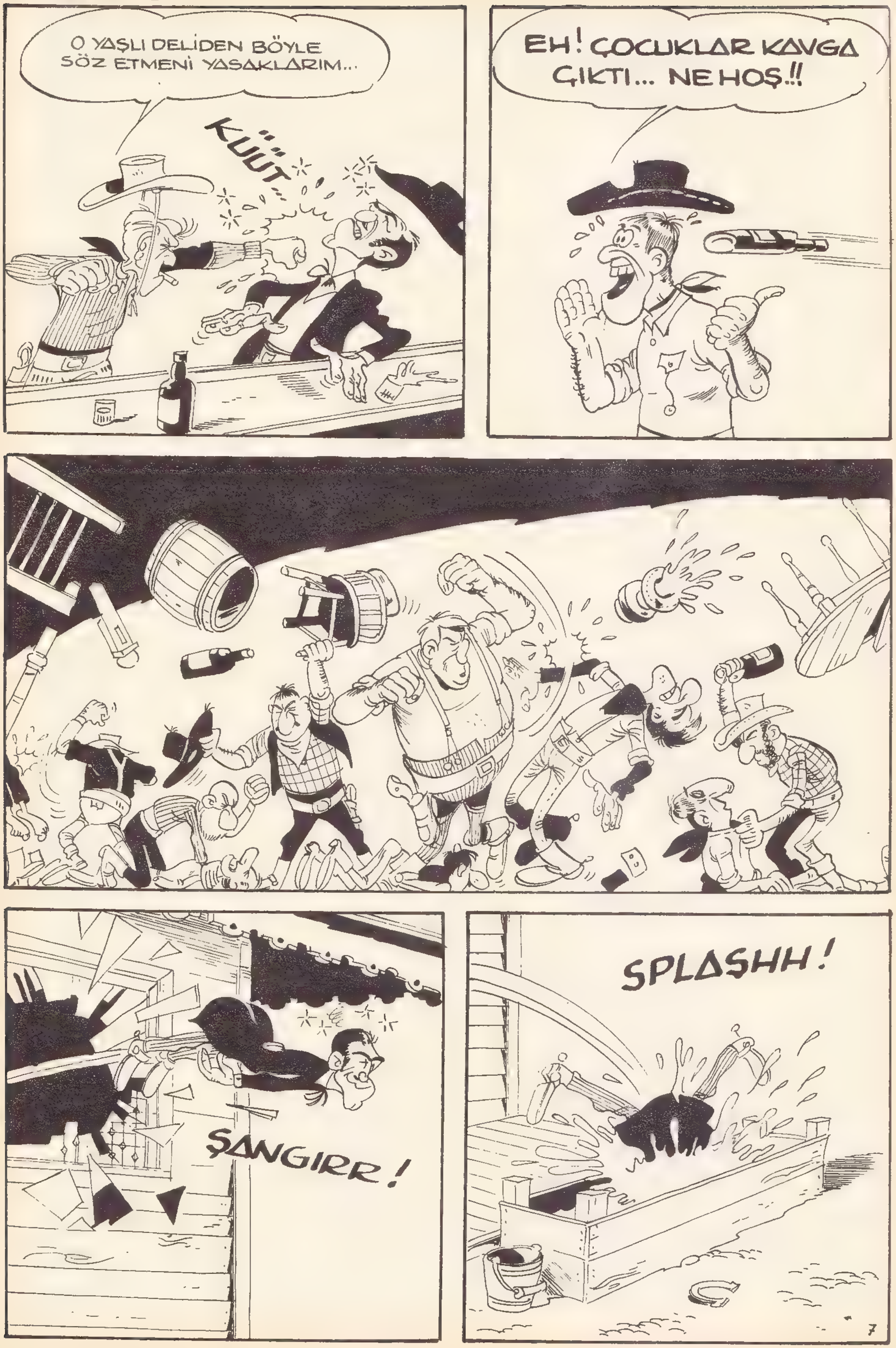
O YAŞLI DELİDEN BÖYLE SÖZ ETMENİ YASAKLARIM...
KÜÜT..!
EH! ÇOCUKLAR KAVGA ÇIKTI... NE HOŞ!!
ŞANGIRR!
SPLASHH!

BU GÜZEL BİR ANTREMAN...
EVET... BADİ MEMNUN OLUR-DU...
BAYLAR! BADİ İÇİN...
BADİ İÇİN...
BİLİYORMUSUNUZ? CEK RİDİNİN BADİNİN ÇİFTLİĞİNİ ELE GEÇİRE-CEĞİNE İNANMASI BOŞUNA...
AÇIKLASANA JEFERSON...
BEN ONUN AVUKATIYDIM. SİZE ŞUNU SÖYLİYEYİM Kİ BADİNİN ASIL ADI HAROLD LICIUS BADMİNGTON'DU... ÇOK ESKİ BİR İNGİLİZ AİLE-SİNDENDİ VE BATIYA BİLMEM HANGİ BİR SKANDAL SONUNDA GELMİŞTİ...
İNGİLTEREDE BİR BADMİNGTON DAHA VAR... VALVO BADMİNGTON... O BADİ'NİN TEK MİRASÇISI... ONA YAZDIM... BATIYA GELMEYİ RED-DEDERSE MÜLKÜ EN ÇOK ART-TIRANA SATACAĞIM...
FAKAT CAK RİDİ BU ÇİFTLİGİ ZORLA ELE GEÇİRMEGE ÇALIŞA-CAKDIR...
KIZILDERİLİ SAMA GÜVENİM VAR... İSTE ONUN İÇİN SAM CENAZEDE YOKTU... ÇİFTLİĞİ BEKLEDİ... SAM BADİYE ÇOK BAĞLIYDI... DAHA KÜÇÜKLÜĞÜNDEN BERİ... BADİ ONU ÖLDÜ-RÜLMEKTEN KURTAR-MIŞTI...

SALONDAN BÖYLE ÇIKMAKLA SOĞUK ALMA TEHLİKESİNE DÜŞÜYORSUNUZ PATRON...
BİZ BADİNİN ÇİFT-LİĞİNİ ALACAĞIZ... HAYDİ ATLARA...
PATRON ÇİFTLİKTE KIZILDERİLİ SAM VAR.. İYİ BİR SAVUNUCUDUR O...
BOŞ VER!.. BASKINLA VAHŞİYİ AVLARIZ..
BİZİ GÖRDÜ PATRON...
DUMANLARA BAKIN!.. BU SİYULARIN SAVAŞ İŞARETİDİR...
O KIZILDERİLİDEN KORK-MADIĞIMI ŞİMDİ GÖRE-CEKSİNİZ..
!
ZINNNGG

VAHŞİ HERİF! SENİ BEN MEDENİLEŞTİRECEĞİM...
DAN!..
ONLAR İÇİN BİR ŞEY DİYEYİM... ÇABUK MEDENİ-LEŞİYORLAR...
APTALLIK EDE-CEĞİNE GİT ŞAPKAMI GETİR...
BU GÜRÜLTÜ NE?
BLAM BLAM BLAM BLAM...
YİĞİTLERİN ZAFE-RİNİ KUTLAYAN DAVULLAR...
BLAM BLAM BUM...
ÇİFTLİĞE GİTMEDEN ÖNCE, MİRASÇININ CE-VABINI BEKLEMEK GEREKTİĞİNİ SANIYORUM DEĞİL Mİ YA CAK.?.
SEN GİT DALTON-LAR HAPİSTEN KAÇMIŞ MI ONA BAK!..
10

BİRKAÇ HAFTA SONRA...
BAY RED KİT CEFERSON LOYD SENİ SALONA ÇAĞIRIYOR... SÖYLEYECEĞİ ÖNEMLİ ŞEYLER VARMIŞ...
ÖYLE Mİ KÜÇÜK? GİDİP GÖRELİM ONU...
ŞEHRE GİDİYORUZ DÜLDÜL..
İŞİN SIKICI TARAFI BUNUN İÇİN GİYİNMENİN GEREKTİĞİ...
SALON
AH! YALNIZ SENİ BEKLİYORDUK RED KİT...
HAYDİ LOYD... BİZİ NE İÇİN ÇAĞIRDIĞINI AÇIKLA...
BADİNİN KÜÇÜK TORUNU VALDO BADMİNGTONUN CEVABINI ALDIM...MİRASI KABUL ETTİĞİNİ VE EL KOYMAK İÇİN HEMEN YOLA ÇIKTIĞINI SÖYLÜYOR...
NEE!!? BU KANUNA UYMAZ...

YALNIZ KANUNA UYMAKLA KALMIYOR... MEKTUBUN, VALDO BADMİNGTONUN BİNDİĞİ GEMİYLE GELDİĞİ DE MUHAKKAK... KEN - DİSİNİN TRENLE BU GÜN BURA - YA GELECEĞİNİ SANIYORUM...
YAA ? ÖYLEYSE O YUMUŞAK AYAĞA HOŞ GELDİN DİYELİM.. HAYDİ ÇOCUKLAR !..
ÇABUK OLALIM... GEÇ KALIRSAK YAKIŞIK ALMAZ...
SON KARŞILAMAYI HATIRLIYORMUSUNUZ ? SÜVARİ İŞE KARIŞMIŞTI...
BU DELİKANLININ GÜÇLÜKLE - RE UĞRUYACAĞINI SANIYORUM... BU BİRAZDA SENİ İLGİLENDİ - RİYOR...
BENİMİ ?
BADİNİN BİR MEK - TUBU HA ? YAZI YAZMAYI BİLDİ - ĞİNDEN HABER - SİZDİM..
UNUTMA Kİ HAROLD LUSİ - YUS BADMİNG TON BAHİS KONUSUDUR...
12

DEVAMI VAR

CEZA

HİKÂYE

- Ne müthiş bir gece baylar! Köpekler sokakta dolaşmaktan çekinecek!

Dışardaki fırtına, ufak hanın pencerelerine müthiş bir basınç yapıyordu. Yanan bir tek ışık, alçak tavanlı, basık han odasını aydınlatmağa çalışıyordu. Gök gürültüleri biraz ara verince hancı ve iki müşteri, duvarda asılı bulunan saatin düzenli aralıklarla çalışmasını dinlediler.

Kuvvetli bir şimşek odayı yine aydınlattı. Ocağın başında bulunun masanın yanında oturup, önlerindeki şarabı bitirmekle meşgul bulunan iki misafirden biri, bütün vücudu ile ürperdi. Buna şimşeğin şiddeti değil, pencerinin önünde, başında geniş kenarlı bir şapka taşıyan bir adamın gölgesini görmüş olması sebep olmuştu.

Hancı, tezgâhın arkasına geçerken söylendi:

-Evet... Çoktanberi böyle müthiş bir hava görmemiştim... Tam ruhlara lâzım olan bir gece... Ha... ha... ha!! Baylar, vakit geceyarısı. Şayet birşey arzu ederseniz...

Masanın başında oturan iki misafir, birbirlerine baktı. Misafirlerden ufak tefek olanı:

-Ben buradan bir yere gidemem dedi. Bu havada dışarı çıkmak deliliktir... Ölmeğe niyetim yok!

Diğeri, serinkanlılığını muhafaza ediyordu. Yanında oturana dikkatle baktıktan sonra:

-Yoksa korkuyor musun? diye sordu. Vicdanında bir ağırlık hissetmene hacet yok dostum. Dünyada, senin yerinde bulunacak her jüri âzası, bu durum karşısında senin yaptığın gibi "Suçlu" kelimesini söyliyecekti. Adam bugün asıldı değil mi?

Ufak tefek adam, kadehini doldurdu ve bir yudumda boşalttı. Sonra, kendi kendine söylüyormuş gibi mırıldandı:

-Benim elimde birşey yoktu ki... Fakat bir adamın asıldığını görmek!..

-Şimdi bunları bir tarafa bırak canım... Asılan asıldı, ölen öldü... Esasen bu adam da cezayı haketmişti... Birkaç kuruş için insan öldürülür mü hiç?

Bu anda tekrar şimşe çaktı ve ufak tefek adamı yüzünü aydınlattı. Bu yüzd müthiş bir korkunun izler belirmişti.

Hancı, tezgâhın üzerin silerken sordu:

-Bu olay nasıl cereya etti baylar? Ben handan ayrılmadığım için hiçbir da- vada hazır bulunamıyoru Halbuki bu işlere merak vardır.

Bu soruya iriyarı ada cevap verdi:

-Mater ismindeki koy tüccarının katledilmiş paralarının da soyulmuş o- duğunu herhalde biliyors- nuzdur. Bütün şüpheler, meşhur ayakkabıcının üzerinde toplanmaktaydı. Koyun tüccarı Mater, cuma gü nü bankaya gidip, Martin pazarından hayvan satın a- mak için para çekmişti. parayı, daima yanında taş- dığı mavi bir keseye koy bulunuyordu. Aynı gün k- yun tüccarını, bir sokağ kenarında ölü olarak bul lar. Tüccarın daima yan- da taşıdığı mavi kesesi me danda yoktu. Yalnız, ö- nün parmakları arasında tili idam sehpasına götürm için yeter delil teşkil ed bir iplik bulundu. Bu, kat boynundaki kırmızı yün a- kıdan kopmuştu. Bütün bu varda kırmızı atkı taşıy yalnız bir tek şahıs var Bu da söz konusu ayakka- idi!

-Demek adam, bunun

tutuklandı. Pekâlâ, asılmazdan önce suçunu itiraf etti mi bari?

-Hayır... İşin tuhafı da ren bu ya... Suçunu itiraf etmedi. Fakat, en yakın dostu ve çocukluk arkadaşı Emil, mahkeme huzurunda, cinayet gecesi ayakkabıcının misafirliğe geldiğine ve geç vakte kadar oturduğuna yemin etti...

-Demek jüri heyeti buna rağmen adamı suçlu buldu ve mahkûm etti.

-Tereddüt edecek birşey yoktu ki. Arada başka ufak tefek deliller de mevcuttu.

Bu anda, ufak tefek adamın sesi duyuldu :

-Aman Allahım bu da kim? İşte yine gözüktü.. Pencerenin tam önünden geçti.

Parmağı ile, şimşeğin aydınlattığı ufak pencereyi gösterdi ve bütün vücudu ile ürperdi. Fakat gölge hemen gözden kayboldu.

Hancı, olup bitenlere hiç önemsemiyormuş gibi duvarda asılı bulunan büyük saate baktı ve :

-Baylar, saat oniki olmuş, dedi. Maalesef kapamak zorundayım!

Pencerenin önünde gördüğü yabancı gölgenin verdiği korku ile titriyen ufak tefek adam, birdenbire irkildi. Konuşurken sesinin titrediği farkediliyordu.

-Daha onbeş dakika oturabiliriz, değil mi? dedi. O vakte kadar da fırtına biraz dinmiş olur.

Kısa bir sessizliği, şiddetli bir şimşek ve gök gürültüleri izledi. Sonra tekrar ufak tefek adamın sesi ... Birdenbire fikrini değiştirmiş olacaktı ki :

-Derhal gitmem gerekli dedi. Zannedersem, paralarımı koyduğum kasa açık kaldı... Evet, evet hemen gitmem icabediyor...

-Kasanı kapamışsındır canım. Endişe etme... Biraz daha otur. Yağmurun şiddeti geçsin...

-Hayır, hayır... Muhakkak gitmem gerekli.

-Böyle bir gecede evine hırsız gireceğinden mi korkuyorsun yoksa?

-Kimbilir... Girmiyeceğini kim temin eder ki?

Hancı gerindi. Bu anda, kapının önünde bir otomobil durdu.

Hancı, söylenerek yürüdü ve kapıyı açtı. İçeriye, uzun boylu, siyah elbiseli bir adam girdi. Ocağın etrafında oturan iki müşteri, kapıya baktı. İkisinin de ağzından aynı kelime fırladı :

-Cellât!

Serinkanlılığını muhafaza etmeğe çalışan ufak tefek adam, bir defa daha bütün vücudu ile ürperdi.

Yeni gelen, etrafına bakındıktan sonra hazır bulunanları selâmladı. Sonra hancıya :

-Gerçi vakit geç, fakat burada bir oda kiraladıktan sonra içecek birşey isteyebilirim, değil mi? diye sordu.

Hancı, omuzlarını kaldırdıktan sonra cevap verdi :

-Evet, yalnız yapacağımızın kanunda yeri var mı bilmem?

Cellât, şiddetli bir kahkaha kopardı ve masalardan birine oturdu.

-Bir kadeh şarap için insan asmazlar hancıbaşı, dedi. Size birşey söyliyeyim mi? Köyden yarım kilometre kadar mesafede yolun üzerinde ansızın bir adam belirdi. Başında geniş kenarlı siyah bir şapka, sırtında pelerin, boynunda ise.. Kırmızı bir atkı vardı!

-Ne dedin?

-Kırmızı bir yün atkı vardı.

Ufaktefek adam tekrar ürperdi.

-Bu atkı, jüri heyetinin ölüme mahkûm ettiği ayakkabıcının atkısına benziyor muydu? diye sordu.

-Evet. Aynıydı diyebilirim.

Kısa boylu adam, yerinden kalktı :

-Hemen gitmem lâzım, dedi. Kasamı açık bırakmış olacağım. Geç kalmaktan korkuyorum...

Arkadaşı, onu tekrar tes-

kin etmeğe çalıştı.

-Otur canım... Otur birer kadeh daha içelim... Boşuna üzülüp durma. Hem şunu da söyliyeyim ki, bu kadar açık deliller karşısında kim olsa ayakkabıcıyı tutuklardı.

Bu anda hiç beklenmedik birşey oldu. Hanın kapısı bütün şiddetile açıldı ve içeri dolan rüzgârla beraber bir adam da geniş kenarlı siyah bir şapka ve boynunda... Kırmızı bir yün atkı vardı...

Jüri heyetinin bir âzası, gözlerini kırmızı atkıdan ayırmaksızın :

-Ayakkabıcının arkadaşı Emil diye bağırdılar.

Yeni gelen adam, ıslanan pelerinini silktikten sonra bağırdı :

-Şarap hancıbaşı, şarap !

-Saat geceyarısını geçti... Artık kimseye birşey veremem !

-Para istemez misin? İstediğin kadar para verebilirim. Çok zenginim ben.

Yeni gelen, bu sözleri söyledikten sonra pelerininin önünü açtı ve yere bir sürü gümüş lira döktü.

-Para... Para... Bende istediğin kadar var hancıbaşı !... Baylar... Sayın jüri âzaları bu da size armağanım olsun !....

Emil, bu sözleri söyledikten sonra pelerininin altından mavi bir kese çıkardı ve iki misafirin ayakları dibine fırlattı.

Titriyerek olduğu yerde duran ufak tefek adam, birdenbire ayağa fırladı ve siyah şapkalının üzerine yürüdü :

-Hain... Hırsız ! di bağırdı. Benim kasamı soymağa cüret ettin ha !..

Bu anda, cellât yerinden kalktı ve sırtını kapıya dayadıktan sonra sert bir sesle bağırdı :

-Evet... Senin kasanı soymuş... Sevgili kasanın içinde neler bulunduğunu biliyor musun? Tabiî bilirsin. Fakat ben yine söyliyeyim: Öldürülen koyun tüccarından çalınan mavi keseyi ve.. Bir tek ipliğiyle zavallı, masum ayakkabıcının asılmasının nedeni olan kırmızı atkıyı... Alçak katil ! Oyunlarını ne kadar iyi oynadın ! İki masum kanına nasıl girdin ! Çifte cinayetinin cezasını çekmek sırası şimdi sana geldi !...

SON

EEEERENK!
BİZİM...O CANAVAR BİZİM OLACAK... BURASI BİZİM ARAZİMİZ...
TUROK! BUNLAR SÜRÜNÜP RÜYA GÖREN ADAMLARA BENZEMİYOR...TEK AYAKLI ADAM BUNLAR...
HAYIR! SERT KONUŞUYORLAR... BURASI ACAİP HAYVAN VE İNSANLARLA DOLU...
KOVUN ŞUNLARI...
BU TARAFTAN ANDAR... KOŞ...

BU NE BİÇİM İNSAN ?
BİLMİYORUM...BÜTÜN BİLDİĞİM ONLARI GÖRMÜŞ OLMAM...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
BURDA BİTKİLER BİLE ACAİP VE KORKUNÇ
ŞU ÜÇ KUYRUKLU CANA-VAR BİZE DOĞRU GELİYOR, GERİ DÖN ANDAR..
AĞACA TIRMAN..
YAKLAŞIYOR..
FAYDASIZ CA-NAVAR DA AĞA-CA TIRMANA-BİLİYOR..
9

SENİN HAKKIN..
FAKAT VURAMI - YORUM DE, ÇÜN - KÜ AĞACI SAL - LIYOR...
HAKLISIN..
BU ZEHİRLİ OKLA - DA VURAMAZSAM BIÇAĞIMI KULLA - NACAĞIM...
TAM YAKLAŞTIĞI ZAMAN İŞİNİ BİTİRDİM..
EMNİYETTEYİZ... ARTIK İNEBİLİRİZ..
EMNİYET Mİ? ŞU ADAMLARA BAK
10

HAVUZA DALALIM! ADAMLA-
RIN ÜÇ ELİNDEDE SİLÂH
VAR..
ÖLÜM... YABAN
CILARA ÖLÜM..
ÜSTLERİNDE ŞAŞKINLIK VARDI..
KAMIŞLARA DOĞRU YÜZ...
ORAYA VARIRSAK SAK-
LANABİLİRİZ...
GRUNNK..

O...O SAHİ Mİ?
EVET...İKİMİZDE GÖRÜYORUZ..İNSAN BAŞLI BİR DİNAZOR..
KAMIŞLIĞA SAKLANAMAYIZ...
SU ALTINA GİRELİM. OKLAR ORAYA ULAŞMAZ..
HER DALIŞTA SERİN SU YÜZLERİNİ KAMÇILADI... VE HAYALLERİNİ GENİŞLETEN DUYGU YOK OLDU..
VE SUYUN ÜSTÜNE ÇIKTIKLARINDA...
CANAVARIN İNSAN GÖZÜ KAYBOLMUŞ...
AMA NASIL?
İZAH EDEMEM...ŞİMDİ ÜÇ KOLLULARIN OKMEN ZİLİNDEN KURTULMAĞA BAKALIM..
12

BAK TUROK BUNLARIN İKİKOLU VARMIŞ.
ŞU ACAİP MEYVANIN TESİRİNİ YOK ETTİ...
NE TESİRİ ?
O MEYVAYI YİYEN İNSANLARI VE HAYVANLARI ACAİP GÖRÜYOR...
GEÇİTTEN SÜRÜNEREK GELEN ADAM DA BİZİM GİBİ BU MEYVALARDAN YEMİŞ OLMALI... VE GARİPŞEYLER GÖRDÜĞÜNE ŞAŞMAMAK LÂZIM...
FAKAT MEYVA ÇOK GÜZELDİ..
EN TEHLİKELİ OLANDA BU ZATEN... BİR KERE YEDİNMİ HEP CANI İSTİYOR İNSANIN.
İŞTE ! BURADA DOLU VAR.. BİR PARÇA YESEM ZARARI OLMAZ.
DUR ANDAR..
13

DEVAMI VAR

KUKLACI

HİKÂYE

Vapurda solgun yüzlü bir ihtiyar vardı ki dünyanın en mesut insanı imiş gibi görünüyordu. Danimarkalıydı ve gezici bir tiyatronun müdürüydü. Bütün adamları, yanında taşıdığı büyük bir sandığa hapsedilmişlerdi : çünkü o kukla oynatıcısı idi.

Tabiî neşesini bir sihirbaz epeyce esrarlı tecrübesine borçlu olduğunu söyliyerek bana şunları anlattı :

-Slagels şehrindeydim. Orada güzel bir salonum ve fevkalâde seyircilerim olduğundan devamlı temsiller veriyordum. Bir gün siyah elbiseli biri geldi : gülünecek yerlerde güldü, Anlayışlı bir seyirci idi.

Kendisinin Merkez okulunda mühendis olduğunu söylüyordu, fakat ben onda bir sihirbaz hali keşfettim.

Sekizde temsilim bitmişti. Çünkü müşterilerim olan çocukların erken yatması lâzımdı. Onların rahatını düşünüyordum.

Mühendis beni birşey içmek için davet etti. O bana oyunlarından bahsetti. Ben ona bilgisinin derinliğini anlattım. Söz esrarlı mevzulardan açılmıştı. Konuşmamızdan ikimiz de aynı derecede zevk duyuyorduk. Mühendis :

-Dünya harikalarla doludur, dedi. Biz onlara o kadar alışmışızdır ki günlük olaylar diye bakıyoruz.

Konuştukça konuştu ve bazı hayrete şayan şeyleri açıkladı. Sonunda o derece meraklandım ki eğer ihtiyar olmasaydım Merkez okuluna giderek içinde yaşadığımız âlemin bütün sırlarını öğrenir, böylece dünyanın en mesut adamlarından biri olurdum, dedim.

-En mesut adamlarından biri !.. dedi. Siz mesut değil misiniz?

-Evet diye cevap verdim, mesudum. Gittiğim bütün şehirlerde iyi karşılandım. Bununla beraber, bir arzum var ki daima içimde kaynaşır, neşemi kaçırır: canlı bir tiyatronun müdürü olmak, kadınlardan ve erkeklerden müteşekkil hakikî bir kumpanyanın müdürü.

-Kuklalarınızın canlanmasını, onların gerçek aktörler olmasını istersiniz değil mi? O zaman tamamen mesut olacağınıza mı inanıyorsunuz?

O inanmıyor, fakat ben inanıyordum. Uzun müddet kadehlerimizi tokuştura tokuştura münakaşa ettik. Sonunda ben sarhoş oldum.

Fakat bu da ne ! Odada sanki güneş vardı. Güneş mühendisin yüzünde parlıyordu. Efsanelerdeki o ebediyen genç kalan ilâhları düşünmekten kendimi alamadım. Düşüncemi ona da söyledim. Gülümsedi ve bana büyük arzumun yerine getirileceğini, kuklalarımın canlanacağını söyledi. Bütün kuklaları tahta sandığa sıraladı, sırtıma bağladı ve beni helezonî bir boşluktan aşağı attı.

Pek ağır düşüyordum. Yere bastığım anda bütün kumpanyam sandıktan dışarı fırladı. Kuklalarım mükemmel aktörler halinde canlanmışlar, aralarında konuşuyorlardı. Ben de onların müdürüydüm.

İlk temsil başlayacaktı, Dansöz her şeyin kendisine

bağlı olduğunu söylüyordu. İmparatoriçe rolünü oynayan kukla, sahne dışında da kendisine imparatoriçe muamelesi yapılmasını istiyordu. Aksi takdirde, bu role alışamıyacağını bildiriyordu. Çok küçük rolü olanlar bile kendilerini büyük bir artist olarak görüyorlardı. Eserin kahramanı, hep alkışlanacak sözler söylemek sevdasındaydı. Prenses, ancak kırmızı ışık altında oynamak istiyordu. Çünkü kırmızı ışık onu daha güzel gösteriyormuş!

Sanki bir şişeye sinekler kapatılmıştı, ben de onların ortasında bulunuyordum. Gittikçe nefesim daralıyor, zihnim karışıyordu. Pek bitkin bir hal almıştım. Yeni bir insan cinsinin arasındaydım. Onların tekrar sandıklarına girmelerini, bir daha çıkmamalarını arzu ediyordum. Onlara kendilerinin nihayet birer kukladan başka bir şey olmadıklarını bildirince beni öldüresiye dövdüler.

Odamda yatağıma uzanmış yatıyordum. Mühendisten ayrıldıktan sonra buraya nasıl gelmiştim? Bunu ancak

o bilirdi. Ben birşey hatırlamıyordum. Ay ışığı döşemeyi aydınlatıyordu. Orada sandık devrilmiş bir halde duruyordu. Büyük küçük bütün kuklalar yere dökülmüştü.

Fakat bu uzun sürmedi. Yataktan fırlayıp onları birbiri üstüne sandığa tıkarak kapağa oturdum.

-Şimdi orada kalın bakalım, dedim, artık bir daha sizin canlanmanızı temenni etmiyeceğim.

Ne kadar memnundum. Bunu bana mühendis temin etmişti. Şaşkınlık içindeydim. Sabahleyin...(halbuki öğle olmuştu, çünkü bu sabah pek geç kalkmıştım) o eski arzumun bir aptallık olduğunu öğrenmiş olmaktan mesut bir halde halâ sandığın üstünde oturuyordum. Sonra mühendisi aradım, fakat kaybolmuştu.

O zamandan beri ben pek mesut bir müdürüm. Adamlarım fikir yürütmez. Seyircilerim de öyle... Herkes samimî bir surette eğlenir. Evet ben hakikaten dünyanın en mesut insanlarından biri oldum.

SON

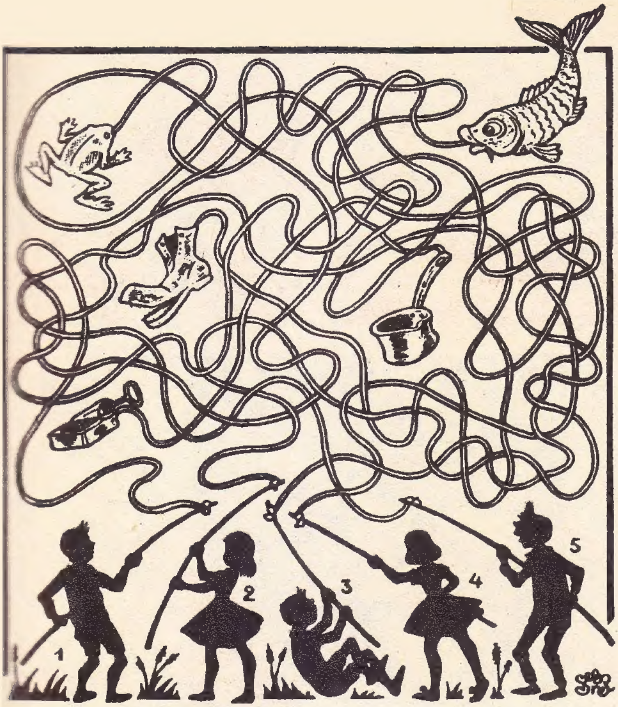

EĞLENCE

ŞİKAYET

Demiryolları idaresi hukuk kısmına bir çiftçi müracaat etmişti. İlgili memur :

-Şikâyetiniz nedir, Bayım? diye sordu. Trenlerimizden biri ineklerinizi mi çiğnedi yoksa?

Çiftçi başını salladı :

-Hayır.Trenleriniz o kadar yavaş gidiyorlar ki, yolcularınız pencerelerden sarkıyor ve yol boyunca ineklerimi sağıyorlar?...

BALIK AVINDA

Çocuklardan hangisinin balığı yakaladığını bulabilir misiniz?

Bu arada çocuklardan herbirinin ne tuttuğunu da söyleyiniz.

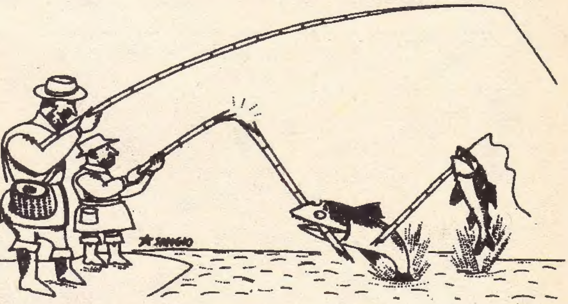

- Sana balık avlamak için şeker kamışı kullanma diye kaç defa söyledim?

TECRÜBESİZLİK

Genç evliler yatmaya hazırlanıyordu. Kocası gazeteyi alıp yatağa uzanmıştı. Gelin de banyoda duşunu alıyordu.

Fakat birden genç adam eşinin birşeyler mırıldandığını duydu. Kulak verdi.Karısı sayıyordu : "Yedi... Sekiz... Dokuz.. On, onbir, on iki...

Aradan az vakit geçti, tekrar kulak kabarttı. Karısı hâlâ sayıyordu : "Yirmi yedi... Yirmi Sekiz... Yirmi Dokuz ... " Merak edip kalktı, banyoya yaklaştı.Birden karısının çığlığı ile neye uğradığını şaşırdı. Genç kadın, "Sevgilim yetiş" diyordu. "Banyoda kırkayak var."

EN EMİN ÇARE

İki evli kadın dertleşiyorlardı.Biri sordu :

-"Kuzum, kocandan bu kadar çok para nasıl alabiliyorsun?"

-"Çok kolay şekerim. Bilirsin, kadınlar için kocalarıyle kavga etmek pek basit bir şeydir. Ben de paraya ihtiyacım olduğu zaman hemen bir bahane bulup kavga ediyor, sonra 'Ben anneme gidiyorum,' diye kalkıyorum. Tabiî o da hemen yol parasını çıkartıp veriyor. Sonra da ben gitmekten vazgeçiyorum."

CEVAP

Balığı 4 no.lu kızcağız yakalamıştır.

1 no.lu erkek çocuk eski potini yakalamıştır.

3 no.lu çocuk sardalya kutusunu ve 5 no.lu çocuk tavayı yakalamakla yetinmiştir.

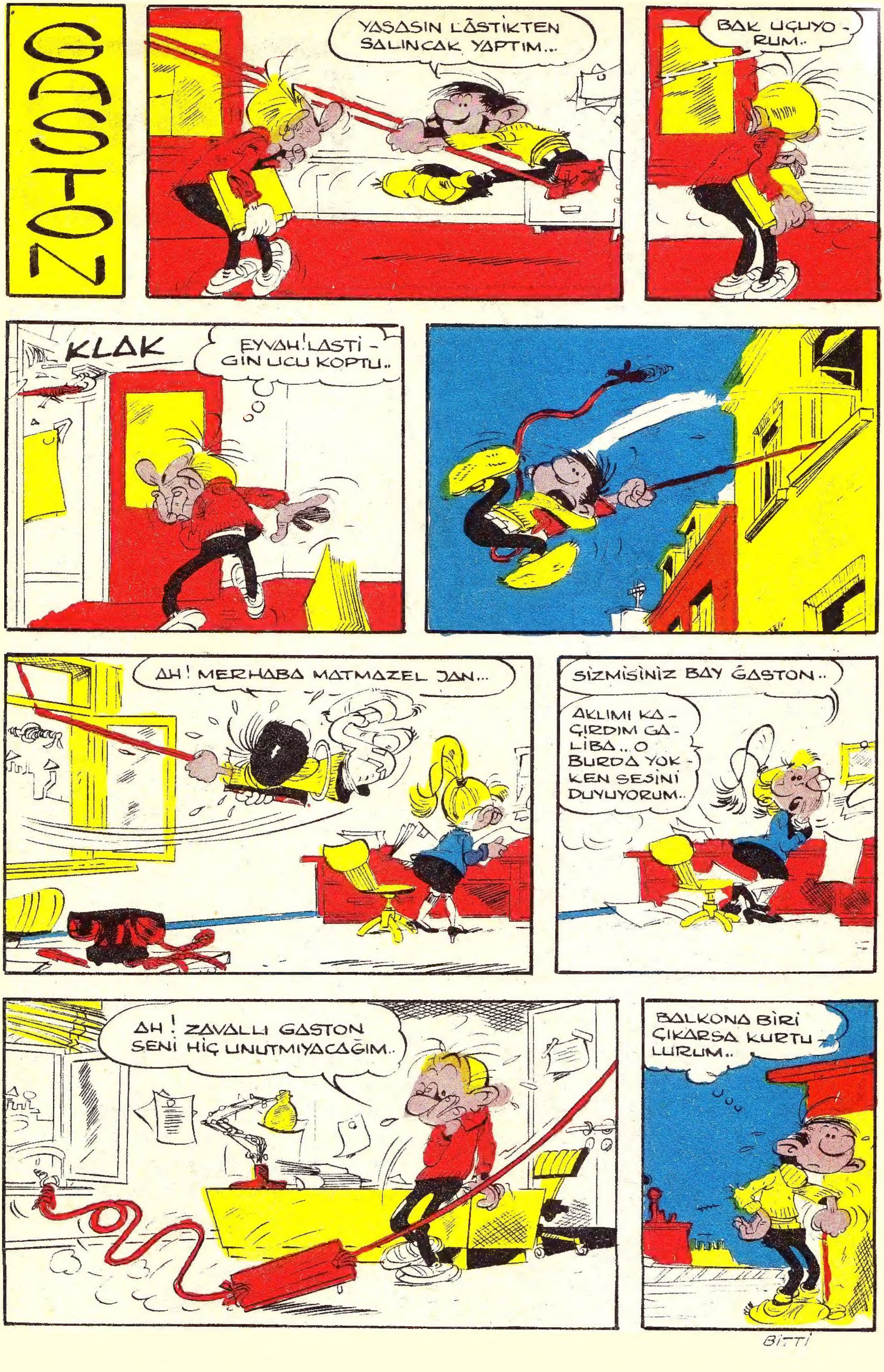
GASTON
YAŞASIN LÂSTİKTEN SALINCAK YAPTIM...
BAK UÇUYORUM..
KLAK
EYVAH! LASTİGİN UCU KOPTU..
AH! MERHABA MATMAZEL JAN...
SİZMİSİNİZ BAY GASTON..
AKLIMI KAÇIRDIM GALİBA... O BURDA YOKKEN SESİNİ DUYUYORUM..
AH! ZAVALLI GASTON SENİ HİÇ UNUTMIYACAĞIM..
BALKONA BİRİ ÇIKARSA KURTULURUM..
BİTTİ